

Ett hopplöst liv ?

I våras startade kommunen tillsammans med några innerstadskyrkor i Göteborg ett nytt försöksprojekt - nattcafé för de hemlösa. Eftersom det är ungefär trehundra som inte har någonstans att ta vägen, förutom Nordstadstorget, trappuppgångar och källare, så fyllde detta ett jättebehov. Vårt café blev mycket uppskattat från alla parter. Självklart mottogs det med tacksamhet av våra nattgäster, som fick en trygg punkt i sin tillvaro. Det blev en mötesplats där de fick känna sig accepterade och mötta med respekt och värme, trots sin svåra och utsatta situation. Jag har fått se många frivilliga, inklusive mig själv, växa i sin tro genom nära kontakt med de hemlösa i staden. Glädjande nog fick vi fortsätta...

Spriten tog allt

Vi har slagit upp dörrarna igen och har nu anställt tre personer till, förutom mig. Redan första kvällen välldes det in gäster, som väntat på vår öppning i flera månader. Bland gästerna den kvällen kom en man, som aldrig varit där tidigare, låt oss kalla honom Anders. En vän hade tipsat honom om att det fanns tak över huvudet hos oss. Anders hade då varit utan bostad sen han kom till Göteborg, för ett halvår sen. På grund av alkoholen hade Anders några år tidigare förlorat både företag, familj och bostad. Han upplevde att livet kändes hopplöst. Under nattens småttimmar fick en av oss som jobbar på Caféet ett samtal med Anders. Han var inte troende och hade ingen anknytning till kyrkan, men hade alltid haft respekt för Gud. Fastän Anders hade sjunkit djupt ner i dyn, ville han leva så ärligt som möjligt och klara sig själv utan hjälp från det sociala. För att tjäna ihop till sitt dagliga bröd, cyklade han runt stan flera mil, till olika shoppingcenter och letade burkar i papperskorgar, som han sedan pantade. En natt när han somnat i shoppingcentret Nordstan, blev han bestulen på sina sista pengar och ägodelar. Efter det ville Anders bara ge upp. Han hade kämpat hårt länge, men allt verkade så meningslöst nu.

Inget mer att förlora

Några dagar efter detta mötte Anders den kille som berättat för honom om Café Trappanér, och han följde med Anders till oss. Anders var överrumplad av den kärlek och värme som han möttes av på Nattcaféet. När han under samtalet med en av personalen fick höra att Jesus förlåter och ger möjligheter till ett nytt och meningsfullt liv blev Anders nyfiken. Han tänkte; -Jag har prövat allt, men inte den vägen. Vad har jag att förlora? Anders beslutade sig för att ta emot Jesus. Med en enkel bön tog han steget in i Guds rike. Det var inget speciellt som hände just då, men dagen efter kunde Anders förnimma att något nytt börjat spira i hans inre. Livet verkade inte så hopplöst längre. Han började känna en ny livsglädje, och är helt förundrad över den omsorg och kärlek han känner från sin nya "familj" på Café Trappanér. Redan efter en vecka kunde vi hjälpa Anders med en tillfällig bostad och efter ytterligare en vecka, har han fått ett jobb. Anders har nu en fast klippa att stå på i sin nyfunna tro på Jesus. Varje dag förändras något till det goda i hans liv. Det får mig att tänka på Psalm 40: "Stadigt hoppades jag på Herren: Han böjde sig till mig och hörde mitt rop. Han drog mig upp ur

fördärvets grop, ur den djupa dyn. Han ställde mina fötter på en klippa och gjorde mina steg fasta....." Kvällen jag skriver detta tog jag med Anders på vår bibeskola och ikväll sa han:
- Nu vill jag komma ner till caféet och förmedla den kärlek jag fått till andra, som tror att de har ett hopplöst liv.